

Uwagi szczegółowe
do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce
projekt z dnia 16.09.2017 r.

Lp.	Zapis Ustawy 2.0	Opinia	Proponowana zmiana zapisu Ustawy 2.0
1.	Preambula. - każdy uczony ponosi odpowiedzialność za jakość i rzetelność prowadzonych badań oraz za wychowanie młodego pokolenia,	Brak definicji uczonego, czy jest nim także dydaktyk? Lepszy termin to „naukowiec”, jeżeli myślimy nie tylko o nauczycielach akademickich. Pojęcie „naukowiec” występuje także w dalszych zapisach niniejszej ustawy.	Preambula. - każdy naukowiec ponosi odpowiedzialność za jakość i rzetelność prowadzonych badań oraz za wychowanie młodego pokolenia,
2.	Art. 3. 1. Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni	Brak podkreślenia, że w badaniach naukowych dąży się do poznania prawdy. Jest to podstawowy wymóg działalności naukowej.	Art. 3. 1. Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest, dążenie do poznania prawdy , wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni.
3.	Art. 6. 1. Rada Ministrów, w drodze uchwały, określa politykę naukową państwa wskazującą priorytety w zakresie funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego i nauki. 2. Realizacja polityki naukowej państwa podlega ewaluacji nie rzadziej niż raz na 5 lat.	Za realizację polityki naukowej państwa powinien być odpowiedzialny minister nauki i szkolnictwa wyższego	Art. 6. 1. Rada Ministrów, w drodze uchwały, określa politykę naukową państwa wskazującą priorytety w zakresie funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego i nauki. 2. Za realizację polityki naukowej państwa odpowiada minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. 3. Realizacja polityki naukowej państwa podlega ewaluacji nie rzadziej niż raz na 5 lat.
4.	Art. 7. 1. System szkolnictwa wyższego i nauki tworzą: 6) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej	Podmioty naukowe, które uzyskały zgodę na działalność w Polsce, są tym samym włączone w system szkolnictwa wyższego. Należy to wyraźnie sformułować, zwłaszcza dla jasności sytuacji m.in. międzynarodowych	Art. 7. 1. System szkolnictwa wyższego i nauki tworzą, uczestnicząc w realizacji polityki naukowej państwa, o której mowa w art. 6.: 6) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone

	„międzynarodowymi instytutami”;	instytutów, które w pewnym zakresie realizują politykę naukową państwa skoro podlegają pod ustawę. W Polsce nie powinny istnieć instytuty naukowe, nie realizujące polityki naukowej państwa, a podlegające pod opiniowaną ustawę.	na podstawie odrębnych ustaw działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „międzynarodowymi instytutami”;
5.	Art.11 – brak zapisu	Wyróżnikiem szkoły wyższej, jest działalność twórcza realizowana na rzecz prowadzonego kształcenia. Każda szkoła wyższa powinna prowadzić takie działanie, gdyż to od nich w dużej mierze zależy jakość prowadzonego kształcenia.	Art.11 11) realizowanie działalności twórczej na rzecz prowadzonego kształcenia.
6.	Art. 18. 1. Organami uczelni: 1) publicznej - są rada uczelni, rektor i senat; 2) niepublicznej - są rektor i senat. 2. Statut uczelni może przewidywać również inne organy.	Zakres kompetencji rady , a szczególnie kompetencje nadzoru nad gospodarką finansowa uczelni wydaje się być sprzeczny z przepisami ustawy o finansach publicznych. Zgadza się z koncepcją i zasadą zapewniania realnego wpływu na działanie uczelni wszystkich jej interesariuszy. Jednak powinni oni być wyłącznie organem doradczym , nie pobierając wynagrodzenie lub ewentualnie ograniczonego do 100% minimalnego wynagrodzenie w kraju.	Art. 18. 1. Organami uczelni są: rektor i senat. 2. Senat może powołać radę uczelni jako organ doradczy. 3. Statut uczelni może przewidywać również inne organy.
7.	Art. 26. 1. Skład kolegium elektorów w uczelni publicznej oraz tryb wyboru jego członków określa statut, przy czym nie mniej niż 20% składu stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni	Co najmniej 20% obecność studentów w ciałach kolegialnych uczelni może być do przyjęcia, ale w kolegium elektorów jest nieuzasadnione gdyż pojawiają się zachowania patologiczne – 10% byłoby właściwą ilością. Ponadto brak ograniczenia biernego prawa wyborczego.	Art. 26. 1. Skład kolegium elektorów w uczelni publicznej oraz tryb wyboru jego członków określa statut, przy czym nie mniej niż 10% składu stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni.
8.	Art. 34. Rozstrzygnięcia organów uczelni nie naruszają uprawnień związków zawodowych wynikających z ustaw.	Pojawiały się rozbieżności interpretacyjne co do uprawnień związków zawodowych w sferze finansów publicznych, do której	Art. 34. 1. Rozstrzygnięcia organów uczelni nie naruszają uprawnień związków zawodowych wynikających z ustaw.

		zalicza się uczelnie publiczne. Niejasność należy usunąć. Uprawnienia związków zawodowych są jednakowe dla wszystkich grup pracowniczych.	2. Uprawnienia o których mowa w ust. 1 odnoszą się do pracowników zatrudnionych w sferze finansów publicznych.
9.	Art. 58 3. Uczelnia akademicka, która w dyscyplinie, do której przyporządkowany jest kierunek studiów, posiada: 1) kategorię naukową B+ może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym lub o profilu ogólnoakademickim na określonym poziomie studiów; 2) kategorię naukową B albo C albo nie posiada kategorii naukowej może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym na określonym poziomie studiów. 4. O uzyskanie pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego lub lekarsko-dentystycznego może ubiegać się uczelnia akademicka posiadająca kategorię naukową B+ w dyscyplinie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu.	Obecnie większość jednostek szkół akademickich posiada kat. B. Zmiana wymagania na jedynie kat. B+ w praktyce oznacza redukcję kształcenia na większości uczelni akademickich. Proponujemy w przypadku braku kategorii naukowej lub posiadania kategorii C ustanowienia wymagania uzyskania pozwolenia na prowadzenie kierunku studiów jest posiadanie wymaganych minimów kadrowych, które określi rozporządzenie o którym mowa w art. 87. W ust. 4 warunkiem uzyskania pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego powinno być posiadanie co najmniej kat. B+.	Art. 58 3. Uczelnia akademicka, która w dyscyplinie, do której przyporządkowany jest kierunek studiów, posiada: 1) kategorię naukową B+ lub B może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym lub o profilu ogólnoakademickim na określonym poziomie studiów; 2) kategorię naukową C, albo nie posiada kategorii naukowej, ale posiada minimum kadrowe może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym na określonym poziomie studiów. 4. O uzyskanie pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego lub lekarsko-dentystycznego może ubiegać się uczelnia akademicka posiadająca co najmniej kategorię naukową B+ w dyscyplinie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu.
10.	Art. 86. 2. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia w ramach rekrutacji, o której mowa w ust. 1, uczelnia nie może zwiększyć dla nich wysokości opłat ani wprowadzić nowych opłat.	Nie uwzględniono wzrostu kosztów uczelni spowodowanej inflacją. Uczelnia poniesie niezawinione koszty, na powstanie których nie miała wpływu.	Art. 86. 2. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia w ramach rekrutacji, o której mowa w ust. 1, uczelnia nie może zwiększyć dla nich wysokości opłat ponad średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy ani wprowadzić nowych opłat.
11.	Art. 91. Student ma prawo do: 1) przenoszenia i uznawania punktów ECTS uzyskanych w tej samej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej,	Brak uprawnienia studenta do uczestniczenia w zajęciach dydaktycznych i praktycznych, w tym o odpowiedniej jakości. Potrzebne jest zabezpieczenie przed zlecaniem zajęć nieuprawnionym	Art. 91. Student ma prawo do: 1) zajęć prowadzonych w określonej dyscyplinie przez nauczyciela akademickiego posiadającego dorobek naukowy lub artystyczny w zakresie tej dyscypliny a dla

	2) odbywania studiów według indywidualnego toku studiów, 3) urlopów od zajęć oraz usprawiedliwiania nieobecności na zajęciach, 2. itd.	jednostkom, np. powodowane trudną sytuacją finansową uczelni.	<i>zajęć profilu praktycznym przez osoby, posiadające doświadczenie zawodowe odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć.</i> 2) przenoszenia i uznawania punktów ECTS uzyskanych w tej samej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej, 3) odbywania studiów według indywidualnego toku studiów, itd. zmiana numeracji pozostałych punktów
12.	Art. 119. Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicki oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.	Należy podkreślić wagę pracy pracowników bibliotecznych oraz dokumentacji i informacji naukowej, zwłaszcza w czasach gdy dokumentowanie osiągnięć i informacja ma wielkie znaczenie.	Art. 119. Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicki oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi, w tym pracownicy biblioteczni oraz dokumentacji i informacji naukowej.
13.	Art. 123. 2. Na stanowisku: 1) profesora – może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł profesora; 2) profesora uczelni – może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień doktora oraz znaczące osiągnięcia: a) dydaktyczne – w przypadku pracowników dydaktycznych, b) naukowe – w przypadku pracowników badawczych, c) naukowe lub dydaktyczne – w przypadku pracowników badawczo-dydaktycznych; 4. Szczegółowy zakres obowiązków nauczyciela akademickiego ustala rektor. 5. Obowiązki nauczyciela akademickiego mogą być wykonywane również poza uczelnią na zasadach oraz w jednostkach określonych przez senat.	W ust. 2 pkt. 2 c należy zamienić „lub” na „i”. W ust. 4 należy dodać „lub osoba upoważniona przez rektora” ponieważ W dużych uczelniach pracuje około 2000 nauczycieli akademickich. Czy wszystkim nauczycielom szczegółowy zakres	Art. 123 2. Na stanowisku: 1) profesora – może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł profesora; 2) profesora uczelni – może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień doktora oraz znaczące osiągnięcia: a) dydaktyczne – w przypadku pracowników dydaktycznych, b) naukowe – w przypadku pracowników badawczych, c) naukowe i dydaktyczne – w przypadku pracowników badawczo-dydaktycznych; 4. Szczegółowy zakres obowiązków nauczyciela akademickiego ustala rektor lub osoba upoważniona przez rektora. 5. Obowiązki nauczyciela akademickiego mogą być wykonywane również poza uczelnią na

		obowiązków ma ustalić rektor?	zasadach oraz w jednostkach określonych w regulaminie pracy .
14.	Art. 124 2. Pierwsza umowa o pracę z nauczycielem akademickim w danej uczelni jest zawierana na czas: 1) nieokreślony albo 2) określony na okres do 4 lat.	Najczęściej pierwsze zatrudnienie jest na okres 2 lat, dlatego zatrudnienie na czas określony do 4 lat powinno być łącznym czasem krótszych okresów	Art. 124 2. Pierwsza umowa o pracę z nauczycielem akademickim w danej uczelni jest zawierana na czas: 1) nieokreślony albo 2) określony, <i>przy czym łączny okres zatrudnienia na podstawie umów o pracę na czas określony nie może przekraczać 4 lat.</i>
15.	Art. 126. 1. Nawiązanie z nauczycielem akademickim pierwszego stosunku pracy w danej uczelni publicznej, na czas nieokreślony lub określony dłuższy niż 3 miesiące, następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki przeprowadzania konkursu określa statut.	Jeśli wymiar zatrudnienia jest krótszy niż pół etatu nie ma potrzeby przeprowadzania konkursu.	Art. 126. 1. Nawiązanie z nauczycielem akademickim pierwszego stosunku pracy w danej uczelni publicznej, na czas nieokreślony lub określony dłuższy niż 3 miesiące <i>w wymiarze większym niż połowa etatu</i> następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki przeprowadzania konkursu określa statut.
16.	Art. 130 3. Rektor rozwiązuje bez wypowiedzenia stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 135 ust. 1.	Przy rozwiązaniu stosunku pracy w przypadku dwóch negatywnych ocen okresowych nie zachodzą żadne przesłanki wynikające z art. 52. Art. 53 Kodeksu pracy	Art. 130 3. Rektor rozwiązuje <i>za wypowiedzeniem</i> stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 135 ust. 1.
17.	Art. 132 4. Podjęcie dodatkowego zajęcia zarobkowego przez rektora w uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody rady uczelni.	Jesteśmy przeciwni dodatkowemu zatrudnieniu rektora, ale jeśli już pozostawić ten zapis, to o tym powinien decydować przede wszystkim senat uczelni.	Art. 132 4. skreślony
18.	Art. 134 Brak zapisu	Art. 134 należy uzupełnić o ust. 7. Pracownik musi mieć prawo do wyrażenia oddzielnej zgody na większy wymiar zajęć dydaktycznych niż określony w ust. 5, poza zgodą na przyjęcie danych zajęć	Art. 134. <i>7. Roczny wymiar zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego ponad wymieniony w ust. 5, wymaga jego oddzielnej zgody i nie może przekroczyć podwójnego wymiaru zajęć</i>

		dydaktycznych.	<i>dydaktycznych wymienionego w ust. 2.</i>
19.	Art. 134 Brak zapisu	Art. 134 należy uzupełnić o ust. 8. Dokumentowanie osiągnięć i informacja naukowa ma wielkie znaczenie dla oceny jednostek. Współpraca z naukowcami, odciążenie ich od niektórych zadań, poprawia efektywność pracy naukowej. Kwalifikacje i idące za nimi uprawnienia powinny być jednolite dla tej grupy bibliotekarzy dyplomowanych oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej.	Art. 134 <i>8. Obowiązkowy wymiar czasu pracy w uczelni publicznej, dyplomowanych bibliotekarzy oraz dyplomowanych pracowników bibliotecznych, dokumentacji i informacji naukowej, a także pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej, zatrudnionych na stanowiskach kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, wynosi trzydzieści sześć godzin tygodniowo</i>
20.	Art. 134 Brak zapisu	Nie można wymagać od pracownika uczelni pracy w niedzielę. Praktyka spotykana w uczelniach w tym zakresie, wymaga uregulowana ustawowego.	Art. 134 <i>9. Pracownik uczelni ma prawo do odmowy prowadzenia zajęć dydaktycznych w niedzielę.</i>
21.	Art. 135. 2. Ocena okresowa jest dokonywana nie rzadziej niż raz na 4 lata lub na wniosek rektora. W przypadku nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym lub urlopie dla poratowania zdrowia oraz z odbywania służby wojskowej lub służby zastępczej, termin dokonania oceny okresowej ulega przedłużeniu o czas tej nieobecności.	Katalog wyjątków jest większy niż wyszczególniony w projekcie ustawy. Jeśli mamy dwie ścieżki kariery: naukową i dydaktyczną to też należy rozróżnić staż naukowy i dydaktyczny.	Art. 135. 2. Ocena okresowa jest dokonywana nie rzadziej niż raz na 4 lata lub na wniosek rektora. Do okresu ocenianego nie wlicza się <i>w szczególności:</i> nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym, <i>stażu naukowym lub dydaktycznym dłuższym od trzech miesięcy</i> , urlopie dla poratowania zdrowia, z odbywania służby wojskowej lub służby zastępczej oraz związanej z pobieraniem zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.

22.	Art. 135. 3. Kryteria oceny okresowej dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk oraz tryb i podmiot dokonujący oceny okresowej określa rektor po zasięgnięciu opinii związków zawodowych, samorządu studenckiego oraz samorządu doktorantów.	Ocena okresowa jest elementem podstawowych spraw dotyczącej pracowników i dlatego kryteria tej oceny powinny być ustalane w porozumieniu ze związkami zawodowymi. Włączenie samorządu studentów i doktorantów do opiniowania kryteriów oceny, np. dla grupy pracowników badawczych jest bezpodstawne, bo przecież z tymi pracownikami studenci nie mają żadnych zajęć.	Art. 135. 3 Kryteria oceny okresowej dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk oraz tryb i podmiot dokonujący oceny okresowej określa rektor w porozumieniu ze związkami zawodowymi.
23.	Art. 135. Brak zapisu	W ocenach mogą występować nieprawidłowości, spowodowane np. wysokimi wymaganiami względem studentów.	Art. 135 8. Nauczyciel akademicki ma prawo odwołania się od ocen okresowych i związanych z kształceniem.
24.	Art. 138. 1. Nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, po co najmniej 15 latach zatrudnienia w uczelni, przysługuje prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.	Okres 15 lat jest zbyt długim okresem po którym nauczyciel akademicki może się starać o urlop dla poratowania zdrowia. Szczególnie dotyczy to pracowników dydaktycznych i naukowo-dydaktycznych, dla których podstawowym powodem starania się o ten urlop jest choroba zawodowa związana z niedomaganiem narządu głosu.	Art. 138. 1. Nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, po co najmniej 10 latach zatrudnienia w uczelni, przysługuje prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.
25.	Art. 143. Uczelnia publiczna ustala warunki wynagradzania za pracę w zakładowym układzie zbiorowym pracy lub regulaminie wynagradzania.	Konieczny jest zapis o możliwości zawierania PUZP. Wynika to z Konstytucji RP oraz podpisanych przez Polskę umów i porozumień międzynarodowych. .	Art. 143. Uczelnia publiczna ustala warunki wynagradzania za pracę w zakładowym układzie zbiorowym pracy lub regulaminie wynagradzania do czasu uregulowania ich w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy.
26.	Art. 144 2. Pracownik uczelni publicznej może otrzymywać: 1) dodatek funkcyjny, 2) dodatek zadaniowy, 3) wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe, 4) dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla	Wyszczególnienie premii jako istniejącego zmiennego składnika wynagrodzenia	Art. 144 2. Pracownik uczelni publicznej może otrzymywać: 1) dodatek funkcyjny, 2) dodatek zadaniowy, 3) wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe,

	zdrowia lub uciążliwych, 5) inne dodatki, jeżeli zostały określone w zakładowym układzie zbiorowym pracy albo regulaminie wynagradzania – które stanowią zmienne składniki wynagrodzenia.		4) dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, 5) premię, 6) inne dodatki, jeżeli zostały określone w zakładowym układzie zbiorowym pracy albo regulaminie wynagradzania – które stanowią zmienne składniki wynagrodzenia.
27.	Art. 146. 3. Dodatek zadaniowy może być przyznany z tytułu czasowego zwiększenia obowiązków służbowych lub czasowego powierzenia dodatkowych zadań albo ze względu na charakter pracy lub warunki jej wykonywania. Wysokość dodatku zadaniowego nie może przekroczyć 20% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego pracownika.	Wynagrodzenie za prace w grantach wypłaca się w formie dodatków zadaniowych. Proponuje się pozostawienie wysokości tych dodatków tak jak obecnie tj, do 80% wynagrodzenia zasadniczego.	Art. 146. 3. Dodatek zadaniowy może być przyznany z tytułu czasowego zwiększenia obowiązków służbowych lub czasowego powierzenia dodatkowych zadań albo ze względu na charakter pracy lub warunki jej wykonywania. Wysokość dodatku zadaniowego nie może przekroczyć 80% wynagrodzenia zasadniczego pracownika.
28.	Art. 152. 7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.	Należy wprowadzić jednoznaczność prawa.	Art. 152. 7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi.
29.	Art. 153. 1. Nauczyciele akademicki oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora. 2. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora w wysokości: 1) 2% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich; 2) 1% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.	Należy wprowadzić jednoznaczność prawa przez dodanie w ust.2 pkt 3):	Art. 153. 1. Nauczyciele akademicki oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora. 2. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora w wysokości: 1) 2% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich; 2) 1% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

			<i>3) Nagrody Rektora, o których mowa w ust.2 pkt 1) i 2) przyznaje się na podstawie regulaminów uzgodnionych z reprezentatywnymi związkami zawodowymi.</i>
30.	Art. 154. 1. Pracownikowi uczelni przechodzącemu na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje prawo do jednorazowej odprawy w uczelni stanowiącej jego podstawowe miejsce pracy , w wysokości 300% wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.	Niniejsza ustawa definiuje podstawowe miejsce pracy tylko dla pracowników będących nauczycielami akademickimi. Należy wykreślić „ w uczelni stanowiącej jego podstawowe miejsce pracy ”.	Art. 154. 1. Pracownikowi uczelni przechodzącemu na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje prawo do jednorazowej odprawy w wysokości 300% wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.
31.	Art. 167. 1. Uczelnia albo uczelnia federacyjna, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nimi, może utworzyć spółki kapitałowe. 2. Uczelnia albo uczelnia federacyjna może utworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi uczelniami, instytutami badawczymi, instytutami PAN lub innymi podmiotami. 3. Decyzję o utworzeniu spółki, o której mowa w ust. 1, lub przystąpieniu do niej podejmuje rektor za zgodą senatu albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora za zgodą organu wykonującego kompetencje senatu. 4. Upředniego zgłoszenia ministrowi wymaga: 1) utworzenie przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną spółki, o której mowa w ust. 1, z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN; 2) przystąpienie przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną do spółki, o której mowa w ust. 1, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż	Uczelnia publiczna tworząc spółkę kapitałową z podmiotem prywatnym zagranicznym zostaje objęta prawem wynikającym z porozumień międzynarodowych jak: CETA, polsko-kanadyjska umowa inwestycyjna z 1990 roku a w przyszłości TTIP. W razie konfliktu uczelnia podlega pod jurysdykcję sądów arbitrażowych kraju inwestora. Poza uciążliwością i wysokimi kosztami takiego postępowania, można przyjąć, że przy rozstrzyganiu sąd będzie kierował się innymi zasadami niż nasz porządek prawny, w tym konstytucja. Nie będzie uwzględniana polityka naukowa państwa. Nie jest ograniczeniem dla obowiązywania przedstawionej regulacji, udział w spółce nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego przez podmiot zagraniczny. Łączenie szkół publicznych z niepublicznymi lub wchodzenie kapitału prywatnego do szkół publicznych, zmienia status prawny uczelni publicznej, zgodnie z Dyrektywą 2006/123/WE, dotyczącą	Art. 167. <i>3a. Uczelnia albo uczelnia federacyjna która tworzy spółkę, o których mowa w ust. 1 z podmiotem zagranicznym, zagwarantuje w umowie spółki podleganie spółki pod jurysdykcję polskiego sądu arbitrażowego.</i>

	uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN. 5. Minister, w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może wnieść sprzeciw wobec zamiaru dokonania czynności, o której mowa w ust. 4. 6. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister nie wniósł sprzeciwu. Zgłoszona czynność niedokonana w ciągu roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia. 7. Uczelnia niepubliczna i podmiot inny niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN mogą posiadać w spółce, o której mowa w ust. 1, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia publiczna albo uczelnia federacyjna, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.	usług na rynku wewnętrznym. Stają się one uczelniami niepublicznymi. Powoduje to podleganie pod prawo międzynarodowe i utratę przez państwo decydowania o programach nauczania.	
32.	Art. 181 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która: 2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem poświadczającym znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej C1;	Powinno być sprecyzowane o jaki certyfikat chodzi. Ponadto poziom C1 jest, zdaniem KSN, zbyt wysoki, tym bardziej że w odniesieniu do prowadzących zajęcia w języku obcym wymagany jest poziom B2 - jest to poziom swobodnej komunikacji w obcym języku. Ponadto powinno dopuścić się możliwość zdawania egzaminu z języka przed komisją egzaminacyjną jednostki, w której będzie nadawany stopień	Art. 181 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która: 2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem poświadczającym znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2, a w przypadku braku certyfikatu dopuszcza się możliwość potwierdzenia przez doktoranta znajomości języka obcego podczas egzaminu przed komisją egzaminacyjną w uczelni;
33.	Art. 205. 1. Doktorant otrzymuje stypendium doktoranckie. 2. Łączny okres otrzymywania stypendium doktoranckiego w szkołach doktorskich nie może	Powinien nastąpić zwrot stypendium doktorskiego w przypadku nie obronienia pracy doktorskiej w terminie późniejszym	Art. 205 6. Doktorant, który w ciągu 12 miesięcy od chwili zakończenia nauki w szkole doktorskiej nie obronił doktoratu, zobowiązany jest do zwrotu

	przekroczyć 4 lat. 3. Do okresu, na który przyznano stypendium, nie wlicza się okresu zawieszenia kształcenia, o którym mowa w art. 199 ust. 3 lub 4. 4. Wysokość stypendium doktoranckiego wynosi co najmniej: 1) 110% minimalnego wynagrodzenia – do miesiąca, w którym została przeprowadzona ocena śródkresowa; 2) 170% minimalnego wynagrodzenia – po miesiącu, w którym została przeprowadzona ocena śródkresowa. 5. Doktorant posiadający orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, otrzymuje stypendium doktoranckie w wysokości zwiększonej o 30% kwoty wskazanej w ust. 4 pkt 1.	niż 12 miesięcy po zakończeniu nauki w szkole doktorskiej. W przypadku obronienia pracy doktorskiej, zwrot stypendium następowałby w razie wyjazdu z Polski przed okresem czasu jego pobierania. Wymagane dodanie odpowiednich zapisów.	<i>stypendium pobieranego po okresie oceny śródkresowej na zasadach określonych w statucie.</i> <i>7. Doktorant, korzystający ze stypendium doktoranckiego, po uzyskaniu stopnia doktora, zobowiązany jest do pracy w Polsce przez okres pobierania stypendium, względnie bezpośrednią lub pośrednią spłatę kwoty stypendium w razie wyjazdu z kraju.</i>
34.	Art. 214 1. 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej. 4. Wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do osoby, która spełniła przynajmniej jeden z poniższych warunków: 1) jako kierownik projektu otrzymała grant przyznany przez Europejską Radę do spraw Badań Naukowych; 2) jako kierownik projektu i zespołu badawczego zrealizowała projekt finansowany w ramach konkursu grantowego o uznanej renomie międzynarodowej określonego w przepisach	Proponowany pierwotnie zapis art.214 ust.1 pkt 3) eksponuje aktywność na rzecz krajowej i międzynarodowej społeczności naukowej, ograniczając się jednak do konieczności fizycznej obecności w danej uczelni lub instytucji naukowych. Wprowadza się zatem wymaganie mobilności – jest to wykluczenie, w którym zupełnie pomija się inne formy współpracy. Nie można zgodzić się z automatycznym wykluczaniem z postępowania habilitacyjnego osób, które mogą wykazać się wieloletnią i systematyczną aktywnością międzynarodową, tylko dlatego że nie pracowały w dwóch różnych uczelniach lub instytucjach naukowych.	art. 214 Skreślenie ust. 1 pkt 3) oraz 4 .

	wydanych na podstawie ust. 5 i uzyskała rozliczenie tego projektu.	Uzyskanie stopnia dr habilitowanego tylko za kierowanie grantem wydaje się być niewystarczające.	
35.	Art. 326. Instytucjami przedstawicielskimi środowiska szkolnictwa wyższego i nauki są: 1) RGNiSW; 2) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich; 3) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych; 4) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich; 5) PSRP; 6) KRD.	Należy za ciała przedstawicielskie uznać te organizacje, które składają się wyłącznie z przedstawicieli będących aktualnie pracownikami wybranymi przez środowisko i nie są finansowane przez MNiSZW, czyli tylko RGNiSW.	Art. 326. <i>Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą Główną”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim szkolnictwa wyższego.</i>
36.	Art. 327. 1. RGNiSW współdziała z organami władzy publicznej w zakresie polityki naukowej państwa. 2. RGNiSW może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.	RGNiSW należy przywrócić funkcje sprzed roku 2012.	Art. 327 <i>1. Rada Główna współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, Państwową Komisją Akredytacyjną i innymi organami administracji rządowej oraz organami samorządu terytorialnego w zakresie zadań dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki, a w szczególności:</i> <i>1) określa główne zadania, kierunki rozwoju i zasady organizacji szkolnictwa wyższego,</i> <i>2) ocenia ogólne potrzeby finansowe szkół wyższych i opiniuje budżet państwa w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki,</i> <i>3) opiniuje projekty aktów prawnych i umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i badań naukowych,</i> <i>4) wyraża z własnej inicjatywy opinie w innych sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i młodzieży, oraz wyraża opinie</i>

			w sprawach przedstawionych jej przez organy państwowe, rektorów i senaty uczelni oraz Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. 2. RGNiSW może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.
37.	Art. 328. 1. W skład RGNiSW wchodzi: 1) nauczyciele akademicy wybrani przez konferencje, o których mowa w art. 326 pkt 2–4, spośród kandydatów wybranych przez uczelnie – w liczbie 14, z podziałem tej liczby pomiędzy konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych konferencji; 2) przedstawiciele PAN wybrani przez Prezydium PAN – w liczbie 3; 3) 1 przedstawiciel instytutów badawczych i 1 przedstawiciel państwowych instytutów badawczych wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych; 4) studenci wybrani przez PSRP – w liczbie 4; 5) doktoranci wybrani przez KRD – w liczbie 2; 6) przedstawiciele pracowników wybrani przez reprezentatywne organizacje związków zawodowych – w liczbie 2; 7) przedstawiciele pracodawców wybrani przez reprezentatywne organizacje pracodawców – w liczbie 2. 2. Nauczyciele akademicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, reprezentują wszystkie dziedziny.	Zadania RGNiSW wskazują na konieczność zwiększenia liczby osób z uczelni w składzie rady. Liczba studentów i doktorantów jest za duża w stosunku do merytorycznych zadań rady	Art. 328. 1. W skład RGNiSW wchodzi: 1) nauczyciele akademicy wybrani przez konferencje, o których mowa w art. 326 pkt 2–4, spośród kandydatów wybranych przez uczelnie – w liczbie 15, z podziałem tej liczby pomiędzy konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych konferencji; 2) przedstawiciele PAN wybrani przez Prezydium PAN – w liczbie 3; 3) 1 przedstawiciel instytutów badawczych i 1 przedstawiciel państwowych instytutów badawczych wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych; 4) studenci wybrani przez PSRP – w liczbie 2; 5) doktoranci wybrani przez KRD – w liczbie 1; 6) przedstawiciele pracowników wybrani przez reprezentatywne organizacje związków zawodowych – w liczbie 2; 7) przedstawiciele pracodawców wybrani przez reprezentatywne organizacje pracodawców – w liczbie 2. 2. Nauczyciele akademicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, reprezentują wszystkie dziedziny.
38.	Art. 356 2. Młodym naukowcem jest osoba prowadząca działalność naukową, która: 1) jest doktorantem i nie posiada stopnia doktora albo	Asystent nie będący doktorantem także powinien być nazwany młodym naukowcem. Terminologię należy dostosować do Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu	Art. 356 2. Młodym naukowcem jest osoba prowadząca działalność naukową, która: 1) jest doktorantem lub asystentem i nie posiadającym stopnia doktora albo

	2) posiada stopień doktora i od jego uzyskania nie upłynęło 7 lat. 3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2. pkt 2, nie wlicza się okresów przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo okresów pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.	postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych. Ponieważ mamy dwie ścieżki kariery: naukową i dydaktyczną to też należy rozróżnić staż naukowy i dydaktyczny.	2) posiada stopień doktora i od jego uzyskania nie upłynęło 7 lat. 3) doświadczonym naukowcem jest naukowiec, o co najmniej czteroletnim doświadczeniu w pracy badawczej (w pełnym wymiarze czasowym), licząc od dnia uzyskania dyplomu uczelni dającego mu możliwość podjęcia studiów doktoranckich, w kraju, w którym uzyskano ów tytuł/dyplom, lub też naukowiec, którzy posiada już stopień naukowy doktora, niezależnie od okresu, który poświęcił na zdobycie tego stopnia. 3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2 pkt., nie wlicza się okresów przebywania na stażu naukowym lub dydaktycznym dłuższym od trzech miesięcy, urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo okresów pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.
39.	Art. 379. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, są corocznie waloryzowane co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.	Należy zagwarantować ustawowo wzrost nakładów	Art. 379. Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, są corocznie zwiększane o 0, 1 % PKB, aż do uzyskania łącznych nakładów 2% PKB oraz są corocznie waloryzowane co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy